

Νεανικά Σαλπίσματα

Μηνιαίο Ηλεκτρονικό Περιοδικό
Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ**Καλή και ευλογημένη Χρονιά !**

Τα Θεοφάνεια

Διαβάσαμε κάπου:

Θα με ρωτήσει κάποιος είμαστε άξιοι να κοινωνούμε τακτικά; Όχι! Μα γι' αυτό κοινωνούμε, γιατί είμαστε ανάξιοι.

Δεν κοινωνούμε γιατί είμαστε άξιοι. Δεν κοινωνούμε γιατί είμαστε καλοί. Κοινωνούμε γιατί είμαστε ανάξιοι, γιατί είμαστε ασθενείς, γιατί θέλουμε να γίνουμε του Χριστού. Και πως θα γίνουμε του Χριστού; Πως γινόμαστε του Χριστού με τα λόγια; Μας το είπε ο Χριστός: «Αυτός που Κοινωνεί του Σώμα και το Αίμα μου είναι ενωμένος με εμένα και εγώ με αυτόν. Κατοικώ μέσα στην καρδιά του». Αυτός είναι ο μοναδικός τρόπος.

Μακαριστός Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης Παύλος

Τα Θεοφάνεια είναι μια από τις μεγάλες Δεσποτικές γιορτές του εκκλησιαστικού έτους. Ονομάζεται και Επιφάνεια, και ημέρα των Φώτων. Τα ονόματα αυτά σηματοδοτούν την αντίληψη της αρχαίας Ανατολικής Εκκλησίας για την γιορτή αυτή που συνδέεται με την αποκάλυψη του Θεού, δηλαδή την φανέρωση του ενός Τριαδικού Θεού στην ενανθρώπιση του Υιού του Θεού και Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Κατά συνέπεια τα Θεοφάνεια περιείχαν την γέννηση του Χριστού με τα συναφή γεγονότα (π.χ. την προσκύνηση των μάγων), αλλά και την αρχή της δημόσιας φανέρωσης της ένσαρκης οικονομίας του Υιού του Θεού που συνδέεται με την βάπτισή του Χριστού στον Ιορδάνη από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Στον 4ο αιώνα μ.Χ. τα Χριστούγεννα χωρίστηκαν από τα Θεοφάνεια και αποτέλεσαν ιδιαίτερη Δεσποτική γιορτή, που γιορτάζεται στις 25 Δεκεμβρίου. Αυτός ο διαχωρισμός είχε προηγηθεί στην Δυτική Εκκλησία, η οποία ήταν τότε ενωμένη με την Ανατολική. Από τότε τα Θεοφάνεια συνδέθηκαν ιδιαί-

τερα με την Βάπτισή του Χριστού που αποτέλεσε την έναρξη της δημόσιας διακονίας του με την οποία αναδείχτηκε ο Σωτήρας και Λυτρωτής του κόσμου. Γιατί όμως βαπτίστηκε ο Χριστός; Η βάπτισή του Χριστού έγινε η αφετηρία της οικονομίας της σωτηρίας που ανέλαβε σαν άνθρωπος να εκπληρώσει για λογαριασμό μας. Έγινε επίσης το θεμέλιο της δικής μας αφετηρίας γιατί συνδέεται άμεσα με το μυστήριο της βάπτισής μας με την οποία ξαναγεννιόμαστε εμείς οι άνθρωποι και εισερχόμαστε στην νέα εν Χριστώ ζωή. Πως εξηγείται αυτό και ποια είναι η βαθύτερη σημασία του; Στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο έχουμε τις πρώτες σαφείς νύξεις για την σχέση της Βάπτισής του Χριστού και του μυστηρίου του βαπτίσματος: Ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος μιλάει για το βάπτισμα του ύδατος το οποίο εκείνος υπηρετούσε σύμφωνα με την θεία εντολή, και εξηγεί ότι ο ερχόμενος Χριστός θα το μετέτρεπε σε βάπτισμα Πνεύματος με το οποίο θα εισέρχονταν οι άνθρωποι στην βασιλεία του Θεού: «Ο Ιωάννης μαρτύρησε

και είπε ότι είδε το Πνεύμα να κατεβαίνει σαν Περιστέρα από τον ουρανό και να μένει επάνω του [στον Χριστό]. Είπε επίσης ότι δεν τον γνώριζε [μέχρι τότε τον Χριστό], αλλά Εκείνος που τον απέστειλε [να βαπτίζει] του είπε, ότι σε όποιον δεις το Πνεύμα να κατεβαίνει και να μένει επάνω του, αυτός θα είναι Εκείνος που θα βαπτίσει με Πνεύμα Άγιο. Είπε ακόμη ότι το είδε αυτό και το μαρτύρησε, ότι δηλαδή αυτός είναι [ο Χριστός] ο Υιός του Θεού » (1:32-34). Αυτό ακριβώς διαβεβαίωσε και ο ίδιος ο Κύριος όταν είπε στον Νικόδημο, «Αμήν, αμήν σου λέγω, εάν κάποιος δεν γεννηθεί εξ ύδατος και πνεύματος δεν είναι δυνατόν να εισέλθει εις την βασιλεία του Θεού» (3:5). Αυτά τα λόγια του Κυρίου είναι τα ιδρυτικά λόγια του μυστηρίου του βαπτίσματος δια του οποίου εμείς οι άνθρωποι γινόμαστε χριστιανοί. Η κάθοδος λοιπόν του Αγίου Πνεύματος στην βάπτισή του Χριστού φανέρωσε το μυστήριο του βαπτίσματος το οποίο επιτελεί ο Χριστός με το άγιο Πνεύμα. Είναι το βάπτισμα το οποίο παρέδωσε ο Χριστός στους μαθητές του σαν βασικό στοιχείο της αποστολικής διακονίας τους στον κόσμο.

π. Α. Μ.

Περιεχόμενα τεύχους:

Τα Θεοφάνεια	1
Ο Μέγας Αγιασμός	2
Το τρένο της ζωής...	2
Ο σύγχρονος Χριστιανός	3
Χτίζοντας τη ζωή μας...	3
Σύγχρονη Ηλεκτρονική Κατήχηση	4
Σ' ένα νεαρό για τη μοναξιά και την αληθινή επικοινωνία	4

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΦΕΝΕΟΣ - ΛΙΜΝΗ ΔΟΞΑ

Η Νεανική μας Παρέα διοργανώνει ημερήσια εκδρομή την Πέμπτη 20 Ιανουάριου 2022. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει: Επίσκεψη στο Μουσείο Περιβάλλοντος Στυμφαλίας, καφές. Ελεύθερος χρόνος 45 λεπτά για επίσκεψη στη Λίμνη Δόξα. Επίσκεψη στην Ι.Μ. Αγ. Γεωργίου στη Λίμνη Δόξα και περπάτημα μέχρι το εκκλησάκι του Αγίου Φανουρίου (κοπή βασιλόπιτας), γεύμα. Απογευματινός καφές και επιστροφή. **Τιμή συμμετοχής: 8 €.** Δηλώσεις συμμετοχής έως και το Σάββατο 15 Ιανουαρίου 2022 στην ιστοσελίδα: <http://www.pantonios.gr/eservices/ekdromiservice.php> Λόγω των μέτρων για την covid 19 οι θέσεις θα είναι περιορισμένες. Πληροφορίες στο 6977387010.

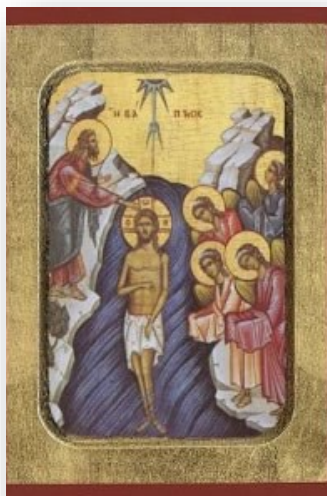
Ο Μέγας Αγιασμός

Ο Μέγας αγιασμός των υδάτων, που τελείται προεόρτια την παραμονή των Θεοφανείων και ανήμερα στην Εορτή, είναι ανάμνηση του βαπτίσματος του Χριστού στον Ιορδάνη από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή και του αγιασμού των υδάτων που έγινε τότε από τον Χριστό. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος ομιλεί για τον Μεγάλο αυτό αγιασμό στην γιορτή των Θεοφανείων που φυλασσόταν από τους πιστούς και χρησιμοποιείται για ενίσχυση και θεραπεία. Την μεγάλη σημασία του την αντιλαμβανόμαστε από τα λόγια της ευχής που αναπέμπει ο ιερέας κατά την επίκληση του Αγίου Πνεύματος και τον καθαγιασμό του ύδατος: «...και ποιήσον αυτό πηγή αφθαρσίας,

δώρο αγιασμού, συγχωρητικό (λυτήριο) αμαρτημάτων, φάρμακο (αλεξιτήριο) νοσημάτων, εξολοθρευτικό δαιμόνων, απρόσιτο στις ενάντιες δυνάμεις, γεμάτο με αγγελική δύναμη...» **Δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ των δύο καθαγιασμών (της παραμονής και της γιορτής).** Εκείνο που έχει σημασία προκειμένου να χρησιμοποιήσει κανείς τον μεγάλο αγιασμό είναι η μετάνοια και η νηστεία την παραμονή της Γιορτής. Όταν με πνεύμα συντετριμμένο και με πίστη αληθινή λαμβάνουμε και χρησιμοποιούμε τον Μέγα Αγιασμό, τότε πραγματικά γίνεται ιαματικό μέσο ψυχών και σωμάτων και πάσης αντικείμενης δύναμης

ανατρεπτικό. Η γιορτή των Θεοφανείων είναι προσκλητήριο ανανέωσης και επιστροφής στον Κύριο της δόξης, ο οποίος αν και ήταν Θεός ταπεινώσε τον εαυτόν του και έγινε άνθρωπος –άνθρωπος αληθινός, ανάρτητος, συγχωρητικός και ελεήμων, η οδός, η αλήθεια και η ζωή. Ας τον ακολουθήσουμε στην οδό της δικαιοσύνης, μαζί με την Παναγία μητέρα του την Θεοτόκο, τον άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή, τους αγίους Αποστόλους και όλους τους αγίους. Ο Μέγας Αγιασμός σε καμία περίπτωση δεν δύναται να υποκαταστήσει τη μετάληψη του Σώματος και Αίματος του Κυρίου στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Δεν θεωρείται υποκατάστατο, ούτε όμοιο και ισότιμο. Απλώς δίδεται ως μία παρηγοριά στους χριστιανούς που δεν μπορούν να κοινηθούν και για να ενισχυθούν στον αγώνα τους για την μετάνοια.

Επιμέλεια κειμένου: Παναγιώτης

Δραστηριότητα που μας άρεσε !

ΝΕΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ
Ιν. Αγ. Σοφίας Ν. Ψυχικού
ΦΡΕΣΚΟ ΓΑΛΑ
ΓΙΑ ΟΛΑ
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Χάρσε κι εσύ χαμόγελα με ένα φρέσκο μπουκάλι γάλα...
 ...να μη στερείται κανένα παιδί!!!

ΩΡΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΩΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
07:00 - 10:30πμ
ΔΙΘΥΟΣΑ ΣΥΣΣΗΠΟΥ
Ε.Φ.Τ. ΙΝ. ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ
Ν. ΨΥΧΙΚΟΥ

Το τρένο της ζωής...

Πριν από λίγο καιρό διάβασα ένα βιβλίο, το οποίο παρομοίαζε τη ζωή με ένα ταξίδι με το τρένο. Ένα πολύ ενδιαφέρον έργο. Η ζωή είναι σαν ένα ταξίδι με το τρένο. Επιβιβάζεσαι συχνά και αποβιβάζεσαι, υπάρχουν ατυχήματα, σε μερικές στάσεις ευχαρίστες εκπλήξεις και βαθιά λύπη σε άλλες. Όταν γεννιόμαστε και επιβιβάζομαστε στο τρένο, συναντάμε ανθρώπους, για τους οποίους πιστεύουμε ότι θα μας συνοδεύουν σε όλη τη διάρκεια του ταξιδιού: τους γονείς μας. Δυστυχώς η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Αποβιβάζονται σε κάποια στάση και μας αφήνουν χωρίς την αγάπη, τη στοργή, τη φιλία και τη συντροφιά τους. Ωστόσο επιβιβάζονται άλλα πρόσωπα, που θα αποδειχθούν πολύ σημαντικά για μας. Είναι τα αδέρφια μας, οι φίλοι μας κι αυτοί οι υπέροχοι άνθρωποι που αγαπάμε. Μερικά από τα πρόσωπα που επιβιβάζονται, βλέπουν το ταξίδι σαν ένα μικρό περίπατο. Άλλοι βρίσκουν μόνο λύπη στο ταξίδι τους. Υπάρχουν πάλι άλλοι στο τρένο, που είναι πάντα εκεί και έτοιμοι να βοηθήσουν αυτούς που τους χρειάζονται. Κάποιοι αφήνουν στην αποβίβαση μία αιώνια λαχτάρα. Μερικοί ανεβαίνουν και κατεβαίνουν ξανά κι εμείς, δεν τους έχουμε καν αντιληφθεί. Μας εκπλήσ-

σει, ότι μερικοί από τους επιβάτες, που αγαπάμε περισσότερο, κάθονται σε κάποιο άλλο βαγόνι και μας αφήνουν να κάνουμε μόνοι αυτό το κομμάτι του ταξιδιού. Αυτονόητα απέχουμε και δεν μπαίνουμε στον κόπο να τους ψάξουμε και να έρθουμε σε επαφή με το δικό τους βαγόνι. Δυστυχώς μερικές φορές δεν μπορούμε να καθίσουμε δίπλα τους, γιατί η θέση στην πλευρά τους είναι ήδη κατελημμένη. Δεν πειράζει, έτσι είναι το ταξίδι: γεμάτο προκλήσεις, όνειρα, φαντασία, ελπίδες και αποχαιρετισμούς, ...αλλά χωρίς επιστροφή. Λοιπόν, ας κάνουμε το ταξίδι με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Ας προσπαθήσουμε να βολευτούμε με τους συνταξιδιώτες μας και να ψάξουμε το καλύτερο στοιχείο στον καθένα από αυτούς. Ας θυμόμαστε ότι σε κάθε τμήμα της διαδρομής ένας από τους επιβαίνοντες μπορεί να έχει πρόβλημα και πιθανόν να χρειάζεται την κατανόησή μας. Ακόμη κι εμείς μπορεί να βρεθούμε σε δύσκολη θέση και κάποιος να υπάρχει που θα μας καταλάβει. Το μεγάλο μυστήριο του ταξιδιού είναι ότι δεν ξέρουμε πότε θα αποβιβαστούμε οριστικά, όπως επίσης ελάχιστα ξέρουμε για το πότε θα αποβιβαστούν οι συνταξιδιώτες μας, ούτε καν για εκείνον που κάθεται ακριβώς δίπλα μας. Πιστεύω ότι θα στενοχωρηθώ όταν κα-

τέβω για πάντα από το τρένο..... Ναι, αυτό πιστεύω. Ο χωρισμός από μερικούς φίλους που συνάντησα κατά τη διάρκεια του ταξιδιού θα είναι οδυνηρός. Θα είναι πολύ λυπηρό να αφήσω μόνους τους αγαπημένους μου. Αλλά έχω την ελπίδα, πως κάποτε θα φτάσουμε στον κεντρικό σταθμό κι έχω την αίσθηση ότι θα τους ξαναδώ να έρχονται με αποσκευές, τις οποίες δεν είχαν ακόμα στην επιβίβαση. Αυτό που με κάνει ευτυχισμένο, είναι η σκέψη, ότι κι εγώ βοήθησα να πλουτίσουν οι αποσκευές τους και να γίνουν πιο πολύτιμες. Φίλοι μου, ας προσέξουμε να έχουμε ένα καλό ταξίδι και στο τέλος να δούμε ότι άξιζε τον κόπο. Ας προσπαθήσουμε να αφήσουμε κατά την αποβίβαση μια κενή θέση πίσω μας, η οποία να αφήσει νοσταλγία και όμορφες αναμνήσεις σ' αυτούς που συνεχίζουν το ταξίδι. Σ' αυτούς, που είναι μέρος του δικού μου τρένου, εύχομαι: Καλό Ταξίδι !

Επιμέλεια Κειμένου: Δημήτρης Π.

Ο σύγχρονος Χριστιανός

Ο άνθρωπος σήμερα φαίνεται να λησμονήσε και να μην αναζητά επισταμένα το βαθύ νόημα της ζωής. Ενδιαφέρεται μάλλον για την εξεύρεση του επιούσιου άρτου και μικρή ή μεγάλη αύξηση των ευρώ. Στη μεγάλη δυσκολία των καιρών, για την οποία πολλά έχουμε πει και γράψει, βασική σημασία έχει η βαθιά πίστη στον Θεό, η οποία χαρίζει στους πιστούς εμπιστοσύνη, κουράγιο, παρηγοριά και ελπίδα. Επίσης, οι ορθές διαπροσωπικές σχέσεις με αγαθή φιλία, καλή συζήτηση, φιλότιμη προσπάθεια, καλοσύνη και συμπάθεια τονώνουν και δεν αφήνουν τον άνθρωπο να πνιγεί στη μοναξιά και να χτυπηθεί από την καταγίδα τη απελπισίας. Ο ταλαιπωρημένος άνθρωπος έχει την ανάγκη, όχι μόνο από ψωμί, αλλά και από τη γεύση της ελευθερίας, της ειρήνης και της αγάπης. Δεν πρόκειται για ένα υπολογισμένο και συγκρατημένο ουμανισμό και αλτρουισμό, αλλά για έκφραση θυσιαστικής χριστιανικής αγάπης.. Οι ανάγκες τη ψυχής του ανθρώπου δεν νομίζουμε ότι παύουν ποτέ. Οι ανάγκες αυτές δεν ικανοποιούνται από ένα

πρόχειρο κήρυγμα, από συμβουλές τετριμμένες, γνωστές και βιαστικές. Οι νέοι γι' αυτό αντιδρούν και απομακρύνονται από την Εκκλησία. Δεν είπα ότι δεν θέλουν και απορρίπτουν το μήνυμά της, αλλά ενοχλούνται από τον αφοριστικό τρόπο του. Έτσι κλείνονται στον εαυτό τους και ψάχνουν τη χαρά εκεί που σίγουρα δεν θα τη βρουν. Στην κατάσταση αυτή, οι νέοι πέφτουν σε μία νάρκη και δεν θέλουν να εξεγερθούν, μερικές φορές ούτε να αναπτύξουν στοιχειώδη διάλογο, γιατί έχουν πικρά απογοητευτεί. Παρουσιάστηκε η Εκκλησία λίαν αυστηρή, απομονωμένη, μόνο να διατάζει, ν' απαγορεύει, να δημιουργεί φοβερές ενοχές, να πιέζει και να μην ακούει. Φθάνει στην πλήρη απόρριψη του θεσμού της Εκκλησίας, για όλα τα παραπάνω και ότι είναι ακατανόητη και σκληρή. Τα ενίοτε διαρρέοντα εσωτερικά προβλήματα ορισμένων ταγών της Εκκλησίας σκανδάλισαν και απομάκρυναν μακριά και μόνιμα αρκετούς πιστούς και μάλιστα, νέους με πολύ καλές προθέσεις. Όχι λίγοι άνθρωποι, λεγόμενοι της Εκκλησίας, αποφεύ-

γουν συστηματικά την ωφέλιμη αυτοκριτική και επιδίδονται σταθερά στην εύκολη κριτική. Συγκρίνονται με τους χειρότερους και αισθάνονται πολύ καλά. Δε λογαριάζουν και δεν αναλύουν τους λόγους που ο πολύς κόσμος δεν ακούει πλέον τους ιεροκήρυκες. Το πρόβλημα συλλογίζομαι δεν είναι τόσο οι άλλοι, αλλά περισσότερο εμείς. Είναι επιτακτική ανάγκη να κατεβούμε από ψηλά και να μιλήσουμε φιλικά, δίχως να βλέπουμε συνεχώς το ρολόι. Μη φοβηθούμε καμία ερώτηση και να προσέξουμε καλά τις απαντήσεις. Ο σύγχρονος Χριστιανός, δυστυχώς, κρύβει μία μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του. Ότι κάτι παραπάνω και καλύτερο είναι. Δεν είναι τόσο ατόφιος, ντόμπος, γνήσιος και αληθινά ταπεινός. Βεβαίως, και σήμερα υπάρχουν Χριστιανοί ήρωες και χαριτωμένοι. Μπορεί να αποτελούν μειοψηφία, όμως, σίγουρα υπάρχουν κι εντός κι εκτός κόσμου. Ο σύγχρονος Χριστιανός θα βοηθήσει καλύτερα τους συνανθρώπους του με το βιωμένο παράδειγμα και όχι με τα παχιά και ανούσια λόγια. Ο κόσμος αλλάζει. Οι καιροί είναι απαιτητικοί. Ο ρόλος των Χριστιανών σήμερα στις άτακτες κοινωνίες μας είναι ιδιαίτερα σημαντικός. Μην απογοητεύσουμε κι εμείς τον κόσμο

Επιμέλεια κειμένου: Τρύφωνας Γ.

Διαβάσαμε και μας άρεσε !

Χτίζοντας τη ζωή μας...

Ένας ηλικιωμένος ξυλουργός κόντευε να βγει στη σύνταξη, και είπε στο αφεντικό του τα σχέδια του για να φύγει και να ζήσει πιο ξεκούραστα μαζί με τη σύζυγο του. Βέβαια δεν θα συνέχιζε να βγάζει τόσα χρήματα, όμως έπρεπε να βγει στη σύνταξη. Θα τα κατάφερναν. Ο εργολάβος του στεναχωρήθηκε που θα έφευγε ένας τόσο καλός μάστορας, και ζήτησε από τον ξυλουργό αν θα μπορούσε να του χτίσει άλλο ένα σπίτι σαν προσωπική του χάρη. Ο ξυλουργός είπε ναι, όμως όσο περνούσε ο καιρός δεν ήταν δύσκολο να παρατηρήσει κάποιος πως δεν δούλευε με όλη του τη καρδιά. Χρησιμοποιούσε υλικά κατώτερης ποιότητας, και έκανε επιπόλαια δουλειά.

Ήταν ο χειρότερος τρόπος για να τελειώσει μια καριέρα γεμάτη αφοσίωση και επιτυχίες. Όταν ο ξυλουργός τελείωσε το έργο, ήλθε ο εργολάβος να επιθεωρήσει το σπίτι. Έδωσε το κλειδί της εισόδου στον ξυλουργό και του είπε :
- Αυτό το σπίτι είναι δικό σου, ένα δώρο από μένα για σένα. Ο ξυλουργός έμεινε άναυδος! Τι κρίμα! Αν μόνο ήξερε πως έχτιζε το δικό του σπίτι, θα το είχε κάνει εντελώς διαφορετικά. Το ίδιο συμβαίνει και με μας. Χτίζουμε τη ζωή μας, μέρα με την μέρα, πολύ συχνά μην κάνοντας το καλύτερο μας σε αυτό που κτίζουμε, δεν βάζουμε τον καλύτερο εαυτό μας. Και μετά μένουμε εμβρόντητοι όταν αντιλαμβανόμαστε ότι πρέπει να κατοικήσουμε στο σπίτι που

κτίσαμε! Αν μπορούσαμε να το χτίσουμε ξανά, θα το κάναμε εντελώς διαφορετικά. Να όμως που δεν μπορούμε να επιστρέψουμε... Εσύ είσαι ο ξυλουργός στη ζωή σου. Κάθε μέρα βάζεις μια πρόκα, τοποθετείς άλλη μια τάβλα ή ορθώνεις ένα τοίχο. Οι προθέσεις και οι επιλογές που κάνεις σήμερα χτίζουν το αυριανό σου «σπίτι»... Γι' αυτό να χτίζεις με σοφία! Ζήτησε από τον Θεό να γίνει Εκείνος ο εργολάβος στη ζωή σου! Εκείνος θα σου δείξει πώς να φτιάξεις ένα γερό θεμέλιο για να χτίσεις το σπιτικό της ζωής σου. Αν βιάζεσαι να δεις τον κόσμο να γίνεται καλύτερος, άρχισε από τον εαυτό σου. Είναι ο συντομότερος δρόμος.

Επιμέλεια κειμένου: Μαρία Π

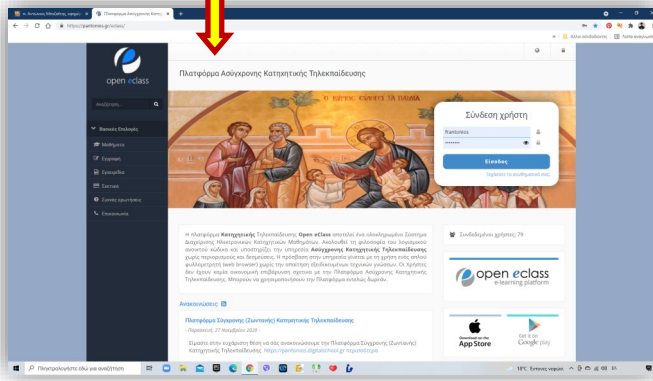
πρεσβ. Αντώνιος Αρ. Μπεζαΐτης
Εφημέριος Ιερού Ναού Αγίου
Στυλιανού Γκύζη
Συνεργάτης Ιδρύματος Νεότητας και
Οικογένειας
Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών
2106401469 / 6977387010
antoniosbezaz@yahoo.gr
Τεχνική Επιμέλεια: Σπυριδούλα
Άννα Μπεζαΐτη - πρεσβυτέρα
annabezaiti@yahoo.gr
Επιμέλεια Κειμένων: Ομάδα Νέων
και Πνευματικών Τέκνων
ISSN:2732-8953

«Εγώ... Εσύ... ο ΧΡΙΣΤΟΣ...
και η καθημερινότητά μας»

www.pantonios.gr

κάνε κλικ στον σύνδεσμο

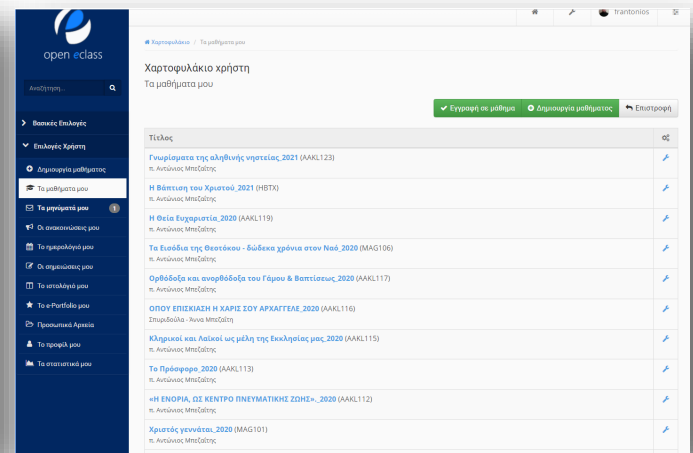
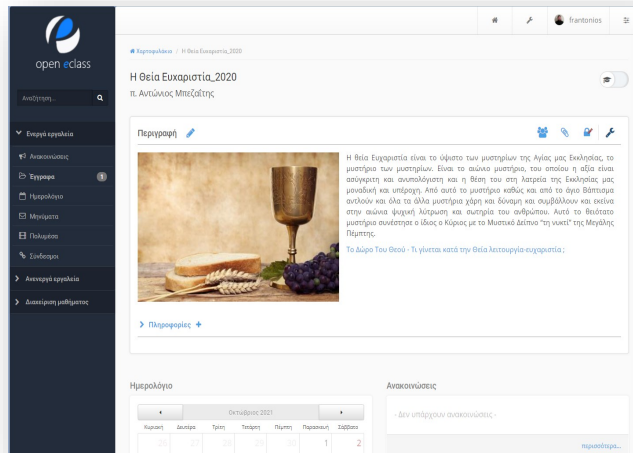
κλικ στην εικόνα

Σύγχρονη Ηλεκτρονική Κατήχηση

Η πλατφόρμα Κατηχητικής Τηλεκπαίδευσης Open eClass αποτελεί ένα ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Ηλεκτρονικών Κατηχητικών Μαθημάτων. Ακολουθεί τη φιλοσοφία του λογισμικού ανοικτού κώδικα και υποστηρίζει την υπηρεσία Ασύγχρονης Κατηχητικής Τηλεκπαίδευσης χωρίς περιορισμούς και δεσμεύσεις. Η πρόσβαση στην υπηρεσία γίνεται με τη χρήση ενός απλού φυλλομετρητή (web browser) χωρίς την απαίτηση εξειδικευμένων τεχνικών γνώσεων. Οι χρήστες δεν έχουν καμία οικονομική επιβάρυνση σχετικά με την

Πλατφόρμα Ασύγχρονης Κατηχητικής Τηλεκπαίδευσης. Μπορούν να χρησιμοποιήσουν την Πλατφόρμα εντελώς δωρεάν. <https://www.pantonios.gr/eclass/>

Σ' ένα νεαρό για τη μοναξιά και την αληθινή επικοινωνία

ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΜΟΝΟΣ

Μη φοβάσαι δεν είσαι μόνος. Μόνος είναι εκείνος που δεν γνωρίζει τον Θεό ακόμα και αν όλοι οι άνθρωποι συναναστρέφονται μαζί του. Αυτός, και στην πιο πολυάριθμη κοινωνία, θα έλεγε- όπως και τώρα λένε κάποιои- «βαριέμαι, δεν ξέρω τι θέλω να κάνω με τον εαυτό μου, όλα είναι βαρετά». Αυτές είναι ψυχές άδειες από τον Θεό, φλοίδες χωρίς κουκούτσι, στάχτη χωρίς κάρβουνο. Αλλά εσύ δεν είσαι μόνος αφού είσαι πλάι στον Κύριο και ο Κύριος δίπλα σου.

Άκουσε πώς ο μεγάλος Παύλος, ο απόστολος της οικουμένης, ήταν κάποτε εγκαταλελειμμένος απ' όλους, και πώς μιλά: «'Εν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογία οὐδείς μοι συμπαραγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν· ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῆ καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος.» (Β' Τιμ. 4, 16-17). Βλέπεις, λοιπόν, πόσο ἅγια σκέφθηκε και μίλησε ο δούλος του Χριστού Παύλος σ' εκείνες τις πρώτες μέρες, όταν στον κόσμο δεν υπήρχε ακόμα ούτε ένας χριστιανικός ναός, ούτε ένας χριστιανός ἄρχοντας! Ἐνῶ σήμε-

ρα ὅλη η γη εἶναι στολισμένη με χριστιανικούς ναούς και οι χριστιανοί ἀπαριθμούνται σε κάτι εκατοντάδες εκατομμύρια. Μη λυπάσαι, λοιπόν, ἐπειδὴ αἰσθάνεσαι μοναξιά στον δικό σου τόπο. Ἄν αἰσθάνεσαι σαν να εἶσαι στην ἔρημο, ὅπως γράφεις, γνώριζε ὅτι πολλοὶ στην ἔρημο σώθηκαν. Ἀλλὰ ὅλοι αυτοὶ οι ἐρημίτες του Θεοῦ ἀνῆλθαν στη μεγάλη κοινωνία του Θεοῦ και των ἀγγέλων του Θεοῦ. Ὑπήρχαν ἄνθρωποι που για πενήντα ολόκληρα χρόνια δεν εἶδαν ἀνθρώπινο πρόσωπο και ὁμως δεν ἔλεγαν «εἶμαστέ μόνου!» Ἀφού ο Θεός ἦταν μαζί τους και αυτοὶ με τον θεό. Μπορεῖς να ζῆσεις χωρίς κανέναν και χωρίς τίποτα· χωρίς τον Θεό ὁμως δεν μπορείς. Ἀυτὴ εἶναι η δική τους μαρτυρία που την παρέδωσαν στην Ἐκκλησία ως κάποιο κεφάλαιο δικό της. Δεν εἶναι γνωστό εἰάν κάποιος ἄθεος μπόρεσε να ἐπιζῆσει ἐπὶ πενήντα χρόνια σε πλήρη μοναξιά στην ἔρημο. Ἀυτό δεν ἔχει σημειωθεί στην ἱστορία του ἀνθρώπινου γένους. Δεν εἶναι σε θέση ἕνας ἄθεος να πράξει κάτι τέτοιο. Σε κάποιον σαν αυτόν εἶναι βαρετό να ζει μέσα στην κοινωνία των ἀνθρώπων και ἀκόμα πιο μονότονο- ἀκόμα και ἀδύνατο- ἔξω ἀπὸ την κοινωνία. Διότι ο ἄθεος ἀναζητᾷ τους ἀνθρώπους για να τους κεντρίσει την καρδιά με την ἀθειά του και να θρέψει τον εαυτό του

με τον πόνο τους. Ἀλλὰ στην ἔρημο ποιόν να βρει να φάει παρά μόνον τον ἴδιο του τον εαυτό; Και με ποιανού τον πόνο να τραφεῖ παρά με τον δικό του; Γι' αὐτὸ ἀπογείωσε τις σκέψεις σου στα πνευματικά ὕψη ὅπου κατοικεῖ Ἐκεῖνος που μόνος Του εἶναι η μεγαλύτερη και τρυφερότερη κοινωνία ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινη κοινωνία. Ἐκείνον να υπηρετεῖς, μ' Ἐκείνον να συναναστρέφου, σ' Ἐκείνον να μιλάς, για Ἐκείνον αγωνίσου, Ἐκείνον ἀγάπα με ὅλη σου την καρδιά, με ὅλον τον νου σου. Ἐκείνος θα βρει τρόπους να ἀνοίξει τα μάτια των γειτόνων σου και την καρδιά τους, ὥστε να ἐμφανίσει σ' αὐτοὺς τη ζωντανή πίστη σ' Ἀυτόν. Τότε στον τόπο σου θα ψάλλεται η δόξα του Θεοῦ ὄχι μόνον ἀπὸ ἕναν σολίστ, ὅπως τώρα, ἀλλὰ ἀπὸ μία χορωδία. Εἰρήνη και υγεία ἀπὸ τον Θεό.

Ἀπόσπασμα ἀπὸ το βιβλίο «Δεν φτάνει μόνον η πίστη... ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ Β'» του Ἁγίου Νικολάου Βελμίροβιτς

Επιμέλεια Κειμένου: Φάνης Κ.